

Als ik even de weg kwijt ben en niet weet welk pad te begaan, pak jij mijn hand.

Op het moment dat ik balanceer boven de afgrond trek jij mij naar de kant.

Weten dat je er altijd voor me bent is een idee wat mij sterkt.

Samen hand in hand, zie ik steeds meer in wat ik kan i.p.v. wat mij beperkt.

Zo vaak niet begrepen, veroordeeld, over of onderschat.

Zo vaak aangelopen tegen een te hoog liggende lat.

Het is een verlossing om gehoord te worden als ik vraag om hulp.

Door jouw liefhebbende reactie daarop, krijg ik kracht en kruip ik uit mijn schulp.

Vandaag sta ik stil bij wat jullie voor mij betekenen.

Veiligheid, liefde, structuur en zelfs in deze heftige tijd kan ik altijd op jullie rekenen.

Ik neem niet voor lief dat jullie in staat zijn elke dag weer lichter te maken.

Dat jullie in mij geloven, mij stimuleren en als team over mij waken.

Ik wil je bedanken voor wat je in mijn leven doet, en wie je bent.

Bedanken dat je weet dat ik niet ben wat mijn diagnose is, maar dat je verder kijkt dan dat en je mij kent.

BEDANKT!

Teun en Margreet